

S. e. nyttårsdagen 2022 - Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Salme 124; 1 Sam 2:1–10; Rom. 6: 3-11; Matt. 3: 13-17; II Joh. 1,29-34

Jesu dåp en viktig begivenhet som alle evangeliene forteller om. Jesus kommer til Johannes for å bli døpt. De første 30 år av sitt liv hadde Jesus vokst opp i Nasaret sammen med tømmermannen Josef og mor Maria. Nå er Jesus i ferd med å gå inn i en aktiv og offentlig virksomhet for å fullføre den frelsesplan som ble til før verdens grunnvoll ble lagt. Men først skal Jesus salves og innvies til tjeneste av Faderen selv gjennom døperen Johannes.

Johannes må ha kjent til Jesus eller i det minste ha hørt om han. Hans mor Elisabeth var en nær slektning av Maria. Johannes hadde hørt løftene om Messias og var bevisst om sitt eget oppdrag om å være hans vegrydder. Men at det var Jesus sønn av Josef og Maria som var Messias, fikk han se ved at Gud grep inn og viste han det: *«Jeg kjente ham ikke. Men han som sendte meg for å døpe med vann, sa til meg: Ham du ser Ånden dale ned over og bli hos, han er det som døper med Den hellige ånd.»*

Jesus kommer altså til Johannes for å bli døpt, men Johannes protesterer. Han er den som trengs å bli døpt av Jesus. Men Jesus sa: *«La det nå skje. Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet»*. Dette var Guds vilje. Åtte dager gammel ble Jesus omskåret. Han legger sitt liv under loven og vil oppfylle den i vårt sted. Han lar seg døpe. Han har tatt på seg alle våre synder og soner for disse ved sin død på korset. Johannes døper Jesus og himmelen åpner seg. Guds Ånd kommer som en due og en røst stadfester at Jesus er Guds Sønn. Og døperen Johannes konstaterer: *«Jeg har sett det, og jeg har vitnet: Han er Guds Sønn.»*

«Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.» Joh 1,14

Johannes vitnesbyrd skal vi lytte til. Han bekjenner at Jesus er Guds Sønn.

Han var den som profetene ga løfte om skulle komme. Nå er han her. Johannes peker på Jesus og sier: *«Se, Guds lam, som bærer bort verdens synd!»*. Johannes viser til Jesu død for oss, dermed sier han noe om dåpens hemmelighet. Johannes dåpen er en dåp for syndere og som gir syndenes forlatelse. Det bekreftes av Luk i kap3,3: *«Og han drog rundt i hele landet omkring Jordan og forkynte at folk skulle vende om og bli døpt for å få tilgivelse for sine synder»*.

At Jesus bærer bort verdens synd er fordi syndene våre ikke skal anklage og fordømme oss mer, de er i kraft av Jesu død tilgitt. I dagens episteltekst hørte vi at dåpen er en dåp til Kristi død: *«... alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død»* Rom 6,3. Det er en bekreftelse på at Jesus tok på seg vår straff og skyld og gjorde opp for våre synder på korset.

Dette ordet kan også sees på bakgrunn av Joh.1,17.

«For loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus.» Hvorfor ble loven gitt? For det første skal den avsløre våre overtredelser og synder. *«Vi vet at alt det loven sier, er sagt til dem som har loven, for at hver munn skal tie og hele verden stå skyldig for Gud.»* Rom 3,19.

Men loven vitner også om Kristus. Loven er de fem Mosebøkene. *«Vi har funnet ham som Moses har skrevet om i loven, og som også profetene har skrevet om: Det er Jesus fra Nasaret, Josefs sønn.»* Joh.1,45. Når Johannes peker på Jesus og sier: *«Se, Guds lam»* så bygger han dette på 2. Mos 12. 2. Israelittene skulle ta et årsgammelt værlam uten feil og slakte det i forbindelse med måltidet før de dro ut av Egypt. Blodet skulle smøres rundt døren slik at de skulle slippe unna dødsengelen og gå fri. Dette kjente Johannes tilhørere godt til, men nå peker Johannes på Jesus og sier *«Se, Guds lam»*, og viser at han kan gjøre noe som påskelammet ikke kunne, nemlig å ta *«bort verdens synd!»* Verdens synd er summen av alle menneskers synder både før, nå og i tiden som kommer. Det er bare en betingelse som må oppfylles for at du skal være sikker på at dine synder er forlatt, og det er at du hører til denne onde og fortapte verden. Om du ikke forneker at du er et menneske i denne verden, så kan du heller ikke fornekte at Jesus, Guds Lam tok bort også dine synder.

I 1 Mos 4,13 står det: *«Da sa Kain til Herren: «Min skyld er for tung å bære.»* Dette kunne også skrives som om denne skyld er for stor til å bli tilgitt. Når Johannes sier at Jesus *«bærer bort verdens synd!»*, så sier han også at Guds Lam forlater all verdens synd. Paulus uttrykker dette slik: *«For det var Gud som i Kristus forsonet verden med seg selv, slik at han ikke tilregner dem deres misgjerninger, og han betrodde budskapet om forsoningen til oss.»*

2 Kor 5,19 Våre misgjerninger og synder kan ikke fordømme og anklage oss, de er i Kristus forsonet og tilgitt. Jesus tok disse syndene bort fra oss slik at Gud ikke ser dem og har glemte dem. Gud ser bare Kristus og hans frelsesverk for oss. Og Gud er svært fornøyd med det Jesus gjorde. Det ropte han ut fra himmelen der ved Jordan: *«Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.»* Matt 3,17 Når Gud er fornøyd med Jesu frelsesverk, da er det ingen grunn til at vi også skal være fornøyd med dette og jage all tvil bort på hvorvidt jeg er et Guds barn eller ikke. *«Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.»*

Rom 8,1

Men hvem tar så imot syndenes forlatelse? I Rom 10 skriver Paulus at troen oppstår ved å høre forkynnelsen av Guds ord. *«Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord.»* Rom 10,17 Derfor forkynner Johannes om Kristus: *«Etter meg kommer det en mann som er kommet før meg, for han var til før meg.»* Her viser han til at Jesus er til fra evighet av. Som menneske var han seks måneder yngre enn Johannes, men Kristi guddommelige natur var til fra evighet av. Johannes ryddet vei for Herren, han forkynte Kristus som Guds sønn som var kommet for å frelse oss fra alle våre synder.

«Jeg kjente ham ikke, men for at han skal bli åpenbart for Israel, er jeg kommet og døper med vann.» Døperen Johannes viser oss her at dåpens hensikt også er å åpenbare Kristus for oss. Av naturen er vi døde og blinde på grunn av synden, men i dåpen fødes vi på nytt. Her blir våre synder flyttet vekk fra oss og over på Guds Lam, Kristus. Gjennom dåpen får vi se evangeliet på en måte vi aldri har sett, evangeliet åpenbares for oss som noe vi får gratis av bare nåde. Ananias sier til Paulus ved Damaskus: *«Kom og la deg døpe og få syndene vasket bort»* Apg 22,16. Her fikk Paulus lære Kristus å kjenne som den der tar bort hans syndeskyld. I dåpen fikk han vasket bort alle sine synder. Derfor skriver han i Ef 5:26 at Kristus har gjort kirken hellig og rensset den *«med badet i vann, i kraft av et ord».*

Johannes understreker også en annen viktig sak, læren om Treenigheten. Dette er en lære som er bundet sammen med læren om dåpen. Her forteller han om at så Ånden komme som en due fra himmelen og ble værende over Jesus. *«Ham du ser Ånden dale ned over og bli hos, han er det som døper med Den hellige ånd. Jeg har sett det, og jeg har vitnet: Han er Guds Sønn.»* Johannes vitner om Treenigheten med Faderens stemme fra himmelen, med Jesus Guds sønn i vannet og Ånden som faller ned over han i skikkelse av en due. Alle tre bekjente seg til Johannesdåpen og at dette virkelig er en dåp i Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn. Til en rett dåp hører tre ting: 1) vannet 2) den som døpes senkes ned i vannet eller får vannet overøst og 3) ordene uttales *«Jeg døper det i Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn»*

Vi lærer oss også noe om hva virkelig dåpen er. Det er alminnelig vann fra Jordan elven eller fra andre vannkilder over hele verden. Det som gjør dette vannet til en dåp er den hellige Treenighetens navn: *«I Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn».* Sammenhengen mellom dåpen og troen ser vi her. Kristus døper i Den Hellige Ånd. Det er Ånden som gir liv til troen og det gjør han gjennom nådemidlene, Ordet og sakramentene. I Luthers lille katekisme bekjenner vi at vi ikke kan tro uten gjennom Den hellige Ånd. Dåpen gir tro og det er Åndens verk. Men samtidig må det tas imot i tro. I beretningen om Filip og hoffmannen som ba om å bli døpt står det: *"Hvis du tror av hele ditt hjerte, kan det skje." Da sa han: "Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn."* Apg 8,37 Ved dåpen stilles spørsmålet til den som skal døpes eller til fadderne: Tror du på Faderen, tror du på Sønnen og tror du på Den hellige Ånd. Da skal svaret være et ja. For Jesus har sagt: *«Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. Men den som ikke tror, skal bli fordømt.»* Mark 16,16

Selv om vi døpes en gang, skal vi daglig minnes vår dåp. Den skal vi få søke trøst i hver eneste dag. Vi skal drukne vårt gamle menneske. Det skjer ved at vi bekjenner våre synder. Men samtidig skal vi få trøste oss med at vi er døpt og tro at Gud har vasket bort alle våre synder. Han er det Guds Lam som bar bort våre synder. Han er vår frelser og i ham er vi rettferdige for Gud. Uansett hva jeg føler, uansett motløshet og tvil, like sikkert som jeg er døpt skal jeg få tro meg som et Guds barn også hver dag i det nye året som vi har begynt på.

Amen